

La Unió Liberal.—Els socis d'aquesta societat estan engrescats perquè la comissió de teatre no es decideix a fer cap més obra social. Ho lamentem, perquè no podem fer hi la brometa que s'acostuma en aquests casos. Almenys es decidissin a fer una segona versió de «La Isla de la Mandanga».

Majestic Llaunistic.—Si veuen una colla de gent calba passejant-se pel carrer amb un posat trist i melancios, no en facin cas: és que han vist el programa de films de diumenge passat en aquest cinema. Vàrem disfrutar-hi de valent! Principalment en la pel·lícula de *comboys* que van matar tots els protagonistes menys el director, que es va salvar que no l'escabetsessim nosaltres.

Amb un fred que ens pelàvem vàrem empassar-nos «Primavera (?) en Otoño», per Catalina Bárcena i Antonio Moreno, que parlaven andalús amb tota la barra.

I consti que fem aquests comentaris tenint el passí, que si no...!!

Cinema Casino.—El programa que varen fer diumenge passat en aquest cinema era ben bé per a disfrutar-hi els grans, la mainada i nosaltres.

Un film de «gangsters», «Soltero inocente» amb Maurice Chevalier i el nen Leroy i una magnífica pel·lícula de dibuixos en color de Walt Disney. En la sessió de diumenge a la tarda la mainada i nosaltres ens vàrem engrescar i férem un xivarri capaç de fer posar la pell de gallina a l'home més dinamiter. La casa va fer pessetes de debò. Un bon començament de temporada.

L'Alhambra.—Quan el soci estigui rebotat de ballar al so de les orquestrines de sempre i per a tota la vida, els senyors de la Junta es decidiran ells mateixos a fer alguna funció de teatre. Es molt probable que veiem aquesta novetat el dia d'Innocents. Els recomanem que els papers de «malo» els facin els conserges o «La Catalònia».

Foment i construccions de sardanes.—La sardana és un esport—veritat, senyor Franch?—que no cansa gaire els aficionats; per això la Junta dóna ballades cada mig any. Veiem que ni anant al Cafè Comercial hi han guanyat. Ja feia bé aquella vella!...

Amics de la Unió.—Ja s'ha provat tot i no hi ha manera d'arrelar el ball. Qui sap si demanant un o dos centenars de socis podrien fer un ball animat. Tants que en tenen els de L'Alhambra i els de La Unió Liberal! No hi ha igualtat, vaja!!

Centre Catòlic.—Els aficionats catòlics han representat l'obra «El vestit nou de l'emperador». El que feia d'Emperador era una mena de dictadoret del nostre temps. Ens hauria agradat veure el que feia el paper de «Vestit nou».

Sala Triangular Orfeó Granollerí.—Els socis triangulars d'aquesta societat s'han refredat i no fan comèdia. Hom creu que fent un concurs d'orfeons triangulars tindrien un èxit dels més triangulars que s'han fet.

L'Harmonia (?).—Veïlades familiars i més veïlades familiars. Si no fossin tan familiars, ens atreviríem a anar-hi sense necessitat de dur-hi la dona i la mainada.

PASSARELL (†)

El Granollers S. C. dins la llei de «vagos»

Amb aquesta ja són tres les setmanes que els nostres jugadors gaudeixen d'un estiu hivernal amb totes les característiques barbístiques i galenístiques capaces de desmoralitzar l'*hincha* més pacífic, per molt farigolístic que tingui el caràcter. Tres setmanes sense veure cap partit sencer!... Tres setmanes sense ensumar l'herba del terreny de joc, amb els seus aromàtics perfums Bofilístics! .. Tres! Tres eren, tres!... Etc., etc., etc.

La Junta del Granollers ens deixa sense partits i els socis fan comentaris si han llicenciat l'equip.

Nosaltres, amb aquella barra que tanta anomenada ens ha donat, hem volgut saber i xafardejar amb tots els oizets i uts, els motius perquè el terreny local està inapte o inepte i els nostres jugadors tancats (Això es pot llegir al revés)

Amb el carruatge del simpatiquíssim i amabilíssim Banyeras (l'alt empleat d'En Gendra) fem el viatge a Barcelona i al carrer de Pelai, on té el despatx l'amic i company Sant Xiol, em deixa el meu acompanyant i ràpid com un llamp puja els graons del quart pis (segon, amb entresol i principal) i ja tinc al meu davant el gloriós Joanet, gloriós abans del campionat i avui màrtir, puix que els minyons de l'equip li han fet figa.

—¿...?

—Abans del partit ja eren a la butxaca dels jupiterinos, jupiterianos o jupiteros, les quatre mil *palomas* i el document d'unes altres tres mil.

—¿...?

—Els de la immortal ciutat els en varen enxufar dotze mil; i tant ells com nosaltres, sobre d'una figuera guaitant el partit.

—¿...?

—Si guanyaven, dotze mil, i si perdien, set mil... De tres, tan sols un havia de perdre i aquest un vàrem ésser nosaltres.

—Tableau!!

Ja sóc a Granollers i vaig a veure el senyor President.

—¿...?

—¿Encara voleu més amor a l'entitat? Amb el fred que fa, no creieu que el cinema és el lloc més ideal per a l'ambient d'una persona?... I les eleccions? No són també una distracció on l'entusiasme i la vertiginositat numèrica influeix dins l'estructura iconoclasta de la regularització muscular dels homes de demà?

Deixeu que es nostres jugadors puguin aspirar els embalsamats aires sans i purs de la costa i les muntanyes regalades d'aquesta noble Catalunya que Déu ha creat per a nosaltres sols!...

A ca l'Obrero tot es belluga. Vigues centenàries, maons de l'any de la picor, finestres, portes, reixes i ca-